

הדרשוקול מס. 10
מישיבת ועדת הכלכלה
מיום רביעי, כ"ט חשוון תשי"ב
28.11.1951 בשעה 10.15

היו"ר מ. בנטוב
ב. אבניאל
ש. בז'רנו
ע. גוברין
ש. לביא
ד. ליבסיץ
ז. ספיר
ש. פדלשטיין
ר. פלדמן
א. כהן
ז. שפר
מ. קסיס

משתתפים:

מ. פיאנסטה - המתרגם

מזמנים:

דו"ח ועדת המסנה לעניני יבוא, קיצוב ופיקוח.

סדר - היו"ר:

פותח את הישיבה.

היו"ר מ. בנטוב:

ב. אבניאל:
עברתי על התיקים ונוכחתי לדעת, שבתיק שלי - ואני מניח של רוב חברי הועדה - חסרים הרבה מסמכים בעלי חשיבות. שאלתי לסיבת הדבר ואמרו לי, כי התזכירים נמסרים רק ליו"ר. אני רוצה לבקש שהמסמכים האלה יהיו בתיקים של חברי הועדה, כי הם צריכים ללמוד דברים אלה.

ע. גוברין:
אני מניח מתנגד לכך שהיו"ר יטפל בשאלה זו אבל אין כל תקוה שהמנגנון יעתיק את כל התזכירים לכל חברי הועדה, על כל פנים, כך נמסר לי.

ד. ליבסיץ:
אני מניח שקשה להכריח את מנגנון הכנסת להעתיק כל חוברת במספר שיספיק לכל חברי הועדה. מספר תזכירים הודפס וחולק, אך לא לכל חברי הועדה.

היו"ר מ. בנטוב:
ישנו מאבק עז שלכל ועדה יהיה מזכיר, ואז אפשר יהיה להטיל עליו את הדאגה לכל אותם הדברים שהזכירו אותם החברים. אני מקווה שהוטאיות תמנה מזכירים לוועדות על כל פנים, לוועדת הכלכלה שיש לה קטר עם 6-7 מסרדים.

ועדה הכלכלה
28.11.1951

מא/אש

על כל פנים, אני מבקש שעד אז החומר
יועמד לרשות החברים לעיון.

ג. אבניאל:

אינני רואה תשובה של משרד החקלאות לשאלה
בקשר להשקעות שהוצקו בחקלאות מאז

ד. למיץ:

קום המדינה.

אנו כותבים סכומים בחלקם נענים,
ובחלקם לא. אני מקווה, שכמשר

היו"ר ס. בנטוב:

אני מקווה

תיפתר שאלת המזכיר כל העניינים יסודרו.

אנו צריכים לגשת לסיכומי ועדות
המטבה. אני מציע, שתחילה תעמודנה לדיון ההצעות של ועדת המטבה לענייני
ייצור חקלאי ותעטיית. אנו קיימנו מספר ישיבות. לצערנו הרב בישיבה
האחרונה, שנתקיימה אחרון, ואשר היתה מוקדשת לסיכומים, לא יכול היה
להיתמך יושב ראש הוועדה בפאת מחלתו. ייבנו שאר חברי הוועדה וניסחנו
טורה של הצעות בליצוי הסתייגויות. אינני יכול להגיד, כי הגענו
לסיכום אחר, על כל פנים, יחנם דברים בשליט במידה מספקת לדיון.

אני מניח, שהצעות אלו לאחר שתקבלנה
במליאת הוועדה תעבורנהא ניסוח סופי, תחלקנה לשני חלקים: חלק אחד -
הצעות, חלק שני - ביקורת לגבי העבר. אני מציע שלא נערבבת הפרשיות,
נקדים חלק מהזמן לגיבוש הצעות ואחר כך נעבור לביקורת על העבר.

ב. אבניאל:

יש לי הרושם, ששתי ועדות המטבה
עשו עבודה טובה, ומן הדין הוא

שמליאת הוועדה תשמע תחילה סקירה יסודית טרם שתדון בהצעות.

היות והורחבו ולידתנו היתה כתוצאה
מהרצאה והדו"ח של שר המזון, אני מציע להתחיל מן הביקורת על העבר,
ואחר כך לגשת לסיכומים.

היו"ר ס. בנטוב:

הכרונה אינה לסיכומים בפרדים.
הצעתי שתחיל בסיכומים ואחר כך
נעבור לביקורת, כי יש קשר בין שני הדברים.

ע. גוברין:

מבחינה סידורית אני מקבל את הצעת
היושב ראש, שתהיה לנו שיחה על כל
העניינים. ברור שאת ההחלטות נגיש יחד. אני מערער באופן פורמלי
על הנוסח של חבר הכנסת אבניאל, אם כי אינני קובע עמדה סופית.
בישעתי מסרה לנו הממשלה הקודמת הודעה. שר המזון מסר את ההודעה היה
בהרכב של הממשלה הקודמת. אחר כך הכנסת בחרה בממשלה החדשה.
לכן, אינני סבור שהוועדה יכולה להתחיל אם כשנח או אם בביקורת,
כאשר אנו עומדים כיוף בפני ממשלה חדשה. מבחינה פורמלית איננו
יכולים לדון על מעשי השר בעבר, הולעדה חייבת לפעול במסגרת מסויימת.

ז. ספיר:

יכולה להיות הפרדה סבירה
קונסטרוקטיבית בין כנסת לכנסת.
לא יכולה להיות הפרדה באותה כנסת בין ממשלה לממשלה, שיכולה להתחלף
5 פעמים. אף פעם לא למענו מהממשלה, שהיא חדלה להיות אחראית עבור
מעטי קודמתה, גם אם הרכבה משתנה באופן רדיקאלי. הכנסת החליטה
להעביר לוועדה את כל הדו"ח של שר החקלאות, בין יתר הדברים ביקורת
על העבר. הוועדה אינה יכולה להתחסק מלדון באותם דברי ביקורת
שנסמעו על הדו"ח שניתן על ידי השר. אם נקדים את הסיכום, או את
הביקורת - זה איננו קובע.

ממ/ממ

א. כתו:

אי אפשר לטעון, שאין טעם לבקר את המטפלה הקודמת. ביקורת על גישות ושיטות תמיד אפשרית, היא אינה סותרת להיות תלויה באדם מסוים או בגוף מסוים. לדעתי, יש מקום להערכות מסוימות, הצעות וגישות על סנת להביאן בפני המטפלה. מה שמדאיג אותי כרגע זוהי שאלתו של היושב ראש, במה להתחיל. לי נראה, כי היה טעמי אילו היו מונחים לפנינו דברים כתובים יחוד על גבי לבן, כי עליהם יכולנו להחליף דעות. דברים מנוסחים אפשר לכלול, לחייב, להסתייג מהם או לתקונם. אם חוסר כזה לא הוכן, יש צורך לדחות את הישיבה.

הלו"ר ט. בנטוב:

לא יכולה להיות טענה פורמלית מסודר לוועדת כנסת לבקר ואפילו דבריה שהיו לפני המליים טנה. יכולה להיות טענה - אם זה רטליתי או לא. מבחינה פורמלית המטפלה יכולה להגיד: לא איכפת לי לתבקר את המטפלה הקודמת. הוועדה יכולה להחליט, כי יש תכלית לביקורת כזו, ויכולה להחליט ההיפך.

אני חוזר על הצעתי שנתחיל בגיבוש הצעות, ואחר כך נעבוד לחלק הביקורת. שני הדברים יובאו יחד למלימת הכנסת. מה שנוגע להדפסת הדברים, לצערי הרב, יושב ראש ועדת המינה חלה. על כל פניה, אינני חושב שצריך להפסיד זמן. ישנן הצעות בכתב, אני חושב שאפשר להקריא אותן.

ע. גוברין:

אני לא הייתי רוצה בדחייה, כי כל הזמן הייתי בין מלה בניסו לזרז את עבודת הוועדה. אבל כגון קרה דבר, שלדעתי מבחינה אישית אינו סימפטי. יושב ראש ועדת המינה, חבר הכנסת אורי, טעק במלמכה זו ברציפות חלה. אני יודע שניסיוני כיושב ראש ועדה, שבמקרה יושב ראש ועדת מינה חולה דוחים את הישיבה. אינני חושב שהיה זה נכון לסכם את הדברים בלעדיו. אינני יכול לבקש להעמיד הצעה זו להצבעה, אבל כדי לא לאבד זמן ברצוני להציע הצעה, שלדעתי עלולה להתקבל, לבחור בוועדה מצוטצט טבה תהיינה סיוצגות כל הסיעות הנמצאות בוועדה זו, אשר חנסה להתאחד על כמה וכמה החלטות. באם הצעתי זו לא תתקבל, אמתוך בצעתי חבר הכנסת כהן, אשר תגרום דחייה, דבר שלא הייתי רוצה בו.

ט. פרל טיין:

אשר לדברי חבר הכנסת כהן, אני כיושב ראש ועדת המינה לענייני יבוא, הבאתי הצעות מסוימות, אשר כל יתר חברי הוועדה המתייגו מהן. ועדת המינה החליטה להעביר את הויכוח הכללי על הצעתי למלימת הוועדה, כך שלא יכולנו להעלות בכתב כל הצעה.

ד. ליפטיץ:

אני מניח, שיש באפשרותנו להתחשב במערה של חבר הכנסת גוברין. כדי לא לאבד זמן, אנו יכולים להתחיל בדיון על הצעות ועדת המינה שהיושב ראש שלה בריא, ויכול להביא את הצעות.

הלו"ר ט. בנטוב:

לדברי חבר הכנסת גוברין, שנסמעה מהם כעין חוכמה, ברצוני לומר כי פעלתי בהתאם לתוקף הדברים שהושמעו כאן על ידי חברים אחרים, בנייהם הצר הכנסת גוברין, שטענו כי אם לא נסלים את הדיון בעניין זה תוך הזמן הקצר ביותר, הכנסת מכנס לויכוח על התקציב ועניין זה יידחה. על כן, חושבני כל לא הייתה זו עבירה על חוק החברות ביחס ליושב ראש ועדת המינה, שההצעה הייתה שתינתן לו האפשרות לתרום את תרומתו במלימת הוועדה.

אם רוב החברים חושבים מוטב להתחיל
בריון על הצעות ועדת המטרה לעניני יבוא, קיצוב ופיקוח, נתחיל בזה.

ד. פרלמטין: הוטל על ועדת מטרה לעניני יבוא לבדוק

את הנתונים בראש וראשונה במאלת מטבע
זר שיעמוד לרשות המטלה ליבוא מצרכי מזון. אינני רוצה לחזור כאן
על מה שקראתם בודאי בפרוטוקוליה של ועדת המטרה. התברר למעלה מכל
ספק, שהסכום הנחוצך בכדי לספק את כל המזונות לפי 16 מצרכים, מסתכם
בסכום של למעלה מ-7 מיליון דולר לחודש. סכום זה אינו כולל מטבע
זר עבור מספוא. לפי הודעתו של שר האוצר במליאת הוועדה הוא יוכל
להעמיד לרשות שר המסחר והתעשייה 10 מיליון דולר ל-3 חודשים; זאת
אומרת, קצת יותר מ-3 מיליון דולר לחודש. כאחד שר המסחר הודיע
על הזנות הקצובות לחודש נובמבר, שאלתי אותו בישיבה הראשונה, מהו
הסכום הדרוש למנות אלו. לא השתתפתי בישיבה השניה, שבה מסר שר
המסחר והתעשייה תשובה לשאלה זו, אבל מתוך הפרוטוקול מתברר לי כי
הסכום הוא 2,5 מיליון לירות ישראליות, לפי השער הריבוי, אם נהפוך
אותו לדולר נגיע טוב לסכום של 7 מיליון דולר. אולם שר המסחר הודיע
שלא רק סכום זה לא נסדר לו, אלא אפילו עליש סכמו, והוא היה צריך
להשתמש בכל האמצעים כדי להשיג את המצרכים.

נשאלת שאלה: האם בסכום מטבע זר זה
יהיה באפשרות שר המסחר והתעשייה לספק גם לחודשים הבאים את המנות,
לכל הפחות כפי שהוקצבו לחודש נובמבר? לנו התברר למעלה מכל ספק,
מתוך עדותו של שר האוצר ובפרט מתוך עדותו של המפקח על המטבע הזר,
שר ויינברג, שלא תהיה כל אפשרות בידי הממשלה להעמיד את הסכום של
7 מיליון דולר, אלא המכסימום הוא בגבולות 5 - 4 מיליון דולר.
לאור נתונים אלה התחילו חברי הוועדה לחשוב מה הם יכולים להציע
בכדי שאפשר יהיה לספק לאוכלוסיה את המינימום הדרוש.

ב. אבניאל: שר ויינברג לקח בחשבון את ההענקה
האסטרטגית?

ד. פרלמטין: לא. הסכום של 17 מיליון דולר העומדי
לרשות המזון יהיו בראש וראשונה לחיטה,
ואם אנו יודעים שהחיטה באנו צורכים עולה 2,3 מיליון דולר לחודש,
הרי בסכום זה אנו יכולים לכסות את הצרכים החיטה לחודשים נובמבר
עד סוף יולי, המועד האחרון להוצאת ההענקה.

לאור סכום זה, התחלנו לחשוב כמה אנו
יכולים לעזור על ידי הצעות יבוא. אני הבאתי בפני הוועדה הצעה
כדלקמן:

אני רוצה לחלק את המצרכים ל-3 קבוצות:
בקבוצה הראשונה אני כולל את הדגניים - יחד עם הצב, כמו: אטריות -
סוכר וטמניה, מצרכים שעליהם אין ויכוח שעל המטלה הוטלת החובה
לספקם לאוכלוסיה בטנת מינימום. לחם אינו נמצא בקיצוב, אבל בני המצרכים
האחרים נמצאים בקיצוב. אני מציע; היות ומצרכים אלה שעל ידם אפשר
להשתמש במצרכי מזון אחרים, יוגדלו בכמות מסויימת. למשל: סנת השמן
תוגדל מקילו לקילו ורבע, דבר שיתבטא בתוספת של רבע מיליון דולר
לחודש. דומני, אם כי אינני בטוח בזה, שנצטרך להגדיל את טנת הסוכר
בעוד רבע קילו לחודש, דבר אשר יגרום לתוספת של 175 אלף דולר לחודש.
שתי התוספות הללו מהוות 425 אלף דולר לחודש. זוהי הקבוצה הראשונה
הכוללת: דגניים - 2,3 מיליון דולר, סוכר - 700 אלף דולר וטמניה -
מיליון דולר. יחד זה אומר 400 מיליון דולר. אם נוסיף עוד רבע
קילו שמן ורבע קילו סוכר, נצטרך עוד 425 אלף דולר לחודש.

מא/מט

עתה חבי מביע לקבוצה השנייה של מצרכים חיוניים, יאותה חי בכו לפי הצרכים של החנות והמעבדות, לאחר שסטעתי את חוות דעת המועצה בענין זה, מבי מביע לכלול בקבוצה שניה את המצרכים הבאים: דגים, אורז, אטריות. בקשר לקבוצה זו יש לי שתי הצעות: הצעה ראשונה היא, שהממשלה בעזרת המטבע הזר יעמוד לדורות, לאחר הקציה שח כל המכרה הדרו לקבוצה הראשונה, מביע מצרכים אלה בסכום אשר יעמוד לר ותה ותחלק מנות קצובות. אולם, יחד עם זאת יהיה טוֹק מקביל חופשי למצרכים אלה; הצעה שנייה היא שהם ילה תודיע על מנות קצובות גם במצרכים של הקבוצה השנייה ותספק אותם במלואם. נטקרה שיחסר לממשלה מטבע זר בכדי להביא מצרכי אלה ולספקם במנות קצובות, תמיר הממשלה יבוא ללא תשלום לגבי מצרכים אלה, אבל תחלק אותם לפי הסחיר ל הערך הרשמי. נ אלת השאלה: מי יספה את ההפרשים הכדי להטיל את המכה. לפי: אם הממשלה חייבת לחלק לכל אדם, נביח, קילו דגים לחודש ויהיה יכולה להקציב רק 700 גרם, היא תמיר יבוא ללא תשלום בכדי לטל את החפר, כלומר עוד 300 גרם לכל נפש. בטאלת אלה שניה: מי יטלה את המפרש בין הער הרשמי והיבוא ללא תשלום. אם כן, ההצעה היא שהממשלה תחלט זאת בתור סובסידיות מהתקציב, אבל יחד עם זאת תבטל את הסובסידיות לכל אותם המצרכים, כמו, לחת שטחיה על ידי הסובסידיות הוא למטה מהסחיר הבצנלאוטי, ובכסף זה מתמסס בכדי למסות את החפר בין היבוא ללא תשלום ובין הער הרשמי.

את כל יתר המצרכים מבי כולל בקבוצה השלישית, וכך ההצעה היא - טוק חופשי לגמרי, בקבוצה זו מבי כולל גם את הסר, מנות אבן מחייבים את הממשלה לספק את המנה הדרוה בדגים, זהו תחליף, לפי דעת המועצה, שמבחינה מזונומית מספק בהחלט. (המנה הזעומה של 100 גרם לשבוע במה מבינה מבין לה שנה הפעה מנקודת מבט מזונומית).

בקשר לקבוצה ה לישימת מצריכה להיות חופשית לגמרי, שמעוררת שתי בעיות - האם המצרכים צריכים להכנס לקיצוב או פיקוח. הצעתי היא, שמצרכים אלה לא יוכללו לקיצוב,

בקשר עם הפיקוח, מבי ממליץ שיהיה פיקוח על סחירי של מצרכים הכלולים בקבוצה השלישית, ועל היבואנים מוטל החובה למסור למכרה המסחר והמעמיה קלוקציה שמעמידה ריווח הוגן גם ליבואן, לסיסובאי ולקפועואי, אבל כדרכה להיות סחיר מכסילפלי.

אין מספקות את כל החיות האוכלוסיה. אולם מבי בדעה שגם לכל אדם עובד ישנה חיות, לפי עקר העבודה, אפירות לקנות סדרן אחד או שניים, לפי מעמו, שהמצרכים יהיו בעוק החופשי בכדי לה לי את החיה לגבי שתי הקבוצות הראשונות. בזה מייטמי את הפרק הצנוגע לעצמני הסזון. בוועדת המנה התחיל ויכוח על הצעה זו. חבר הכנסת לביא היה המיין שהמנגד לה ועל כן החליטה הועדה להעביר את הויכוח הכללי על הצעות אלה לסלימת הוועדה.

סיפלונו גם בעיות ליכוז הקניות, דשמענו כגילון זה את חוות דעת היבואנים הפרטיים והקואופרטיבים, שהביעו דעתם הסלילית בנוגע לריכוז הקניות על ידי הממשלה. הם מציעים ודורשים להחזיר את הקניות עבור הממשלה לציבורות המקובלים, ואף מבי ממסרף להצעה זו.

סיפלונו גם ביטלת הקריפ, אך אינני יודע אם עלי לדבר על כך בקשר לנושא הנדון.

היו"ר מ. בנטוב: בהחלט.

ע. יוליאנין:

בעיה זו הועלתה על ידי חבר הכנסת ליפשיץ. מני יכול להביא בפניכם את עדותן של חברות הסקריפס תחילה, כמה מספרים נכרי להבין את היקף הבעיה. לדוגמה הביא את המספרים שחודש ספטמבר. כרגע קיימות 5 חברות. המספרים לחודש ספטמבר הם כולקטן: על ידי החברות הגיעו 40 מילף חבילות מזון, ו-61 מילף לפי כתובות פרטיות, ונמכרו סקריפס בטכור ל חצי טיליון דולר. מתברר למעלה מכל סמך, שמסלוחיה שלה מהווים תוספת ניכרת לתזונת האוכלוסיה. מתברר, לפי דברי נציגי החברות, ש-40% מכל היקף הפדיון של חנויות הסקריפס היו בחודש זה בטוכר, כי הורגו מחסור בטוכר. דבר זה מוכיח, כי אנו קונים בחנויות הסקריפס מצרכים שחסרים להם. לפי עדות נציגי "סקריפס טו איזראל" 75% מהסקריפטים נמכרים בארצות הברית ורק 25% כאן, הלפי דברי נציגי "סרביס טו איזראל" נמכרים 90% בארצות הברית ו-10% כאן.

עתה ברצוני למסור את דעתי בקיר לכל ענין הסקריפס. מינני מבין מהי ההתעוררות של דעת הציבור בקשר לסקריפטים. מני רוצה להעמיד את הבעיה כמו שהיא. מיון קודם הפדינה שולחי חבילות מזון לישראל, וכולם קיבלו זאת בתורה, כפי שקיבלו זאת בתורה באנגליה, ארצות לא ראו בזה שום פגם והוכחה לכך, דברי התורה לעת המרצקני שהושמעו על ידי ראש המסלוח סר צ'רצ'יל בבית הנבחרים המנגלי. אצלנו, התעוררה פתאום דעת הקהל, דבר שאינו טוב לי.

מה הביא לידי פתיחת חנויות הסקריפטים?

גם היו גורמים נוספים. פתחו חנויות סנדורסיות המכילות מצרכים רבים ומינה בחוציק לאוכלוסיה בארץ. לכן התברר, שמוטב יותר ויעיל יותר אם יהיה גם המדוי הרואה לשלוח חבילה יחלח הכחאה, כמין תהיינה חנויות סקריפטי ואדם שיקבל את החמאה יוכל להכנס לחנות ולקנות מה שחסר לו באמת. זהו מינוי שאני מציין אותו לטובה. יכולים להתווכח על כך, אם צריכים לעשות זאת בפרהסיא, אבל אם אין שוללים את עצר רעיון משלוח החבילות, אין טעם ללול את חנויות הסקריפטים.

בעיה שניה שנתעוררה ביחס לחנויות

הסקריפטי היא, שהחברות קונות כאן מצרכים שהיו מיועדים לחלוקת הסכום לאוכלוסיה בדרנו ענין זה באופן יסודי, והתברר שהחנויות אינן מתמשות בשום פדרך המיועד לקיצוב. המהביאו לדוגמה את ענין הטוכר והתברר, שהטוכר הזה נמצא בקונסיגנציה ועמד להלח בחנות. לכן התירה להם הממשלה לקנות את הטוכר בדולרים. נמסר לי, כי החברות החליטו להגביל את קניית המצרך הזה ל-15%. את כן, הם אינם מתמשים בשום פדרך המיועד לקיצוב האוכלוסיה. הממשלה מקבלת מכל דולר 42% בכדי לכסות את הוצאות המכס וההגבלה.

ביררנו גם את בעית הסחירים, ולפי

טענת מקבלי הסקריפטים הם יקרים. אם ניקח לדוגמה את הטוכר, הרלי וליהרה טוכר עולה בארצות הברית עשרה טנט וכאן היא עולה 35 טנט. נציגי החברות הגישו לוועדה חשבון סמורס והסבירו מדוע מצרף זה עולה כאן פי שלושה חצוי. הטענה הראונה ברורה: שכר עבודה, הובלה ומכס גבוהים, והם טילמים זאת בדולרים רפטיים. אף דמי המיוון גבוהים מאד.

אין כל סמך, שיש מקום לשיפורים

מטרימיט בענין הסקריפס. אולם אני מניע שבמליץ על המסך קיום חנויות הסקריפטים מתוך הנסימוקים שהבאתי להלן.

סיפלונו בבעיה נוספת / טענתו של

חבר הכנסת וילצר, שהממשלה לא ביצלה את החנויות המסחריות עם ארצות המזרח, שמענו בדרון זה את נציגי סוחר החוץ, והתברר לי שהם גישו בכל המסעעים לקנות בארצות אלו מצרכי מזון, אבל לא הצליחו. המדובר היה בעיקר לגבי חיטה. לפי עדות נציגי סוחר החוץ המסחריים בארצות אלו היו ב-20% למעלה מהמחיר הבינלאומי.

ועדת הכלכלה
28.11.1951

טא/אש

זהו בקיצור נסרף מה שי לי, בתור
יושב ראש ועדת המסנה, להביא בפניכם. אני מדגיש שכל מה אשרתי
כאן, מחוץ לדעות האנשים שסמענו אותם, זוהי דעתי האישית והפרטית.

היו"ר ט. בניטוב: מה כיהם לקיצוב וטוק שחור?

ע. פרלמטיין:
בסדר לעניניו הקיצוב והפיקוח ברצוני
לציין מה אשרתי כבר מספר פעמים.
הזמנו נציגי משרדים שונים הקטורים לענין זה, אך האנשים לא הופיעו.
אני מסרתי על כך ליושב ראש הוועדה בשיחה בעל-פה. אני רוצה לציין,
שיושב ראש הוועדה התערב בענין זה, אך זה לא שינה את המצב.

ע. גובריל:
הערתו אתמול את תשובתו לנו על יושב
ראש הוועדה לכן, שי צורך שהמדינה
או שליחיהם ישתתפו בבירור זה. אני חוזר על הצעתי להזמין לישיבה
הבאה.

היו"ר ט. בניטוב: אני מציע שנשמע את יתר חברי ועדת
המסנה.

ד. ליפסיץ:
אשר לסכום המסבוע הזר שאפשר להקציב
ליבוא מזון, חושבני שכולנו יכולים
להגיע לדעה אחידה, כי בעצה אין לפצונו שום תקציב כללי שבתוכו אנד
יכולים לשבץ סכום זה. אינני יודע מה נדרש מאתנו. התחשבות? -
אני מניח שכולנו מתחשבים במצב הכללי של המסבוע הזר, אבל זה ענין
של יחס, כי לא ניתן לנו להסתתף בחישוב ובשיקול הדבר. אני מניח,
שכאשר אנו בנים בעניני מזון, לא נעלם מאתנו הצורך לספק סדרכים
אחרים. הוועדה היתה בדעה, שעלינו לראות את האפשרויות הכספיות
הכלליות. הנחנו דרישה זו כמה פעמים, וניחוד לכתובת המוסמכת -
שר המוצר. הובטח לנו להביא את תקציב המסבוע הזר בעוד חודש. הדבר
עדיין לא נעשה. לכן, סצבנו מבחינה זאת קשה מאד. בהזדמנות זאת
אני מכניס הצעה, שהוועדה תחליט על כך שתקציב המסבוע הזר יוגא
לפני ועדת כנסת, או ועדת הכלכלה או ועדת הכספים, או ועדה מעורבת
ממתי הוועדות הללו. זוהי הנחה אחת.

הנחה שניה היא, שאותו סל מזונות
שהובטח והתמשלה התחייבה עליו הוא אינו לפעלה מהסינכסום התזונתי
הדרוש. מינימום זה צריך להבטיח. את סל המזונות צריך להרכיב
מסצרכים שערכם התזונתי הוא גדול יותר.

מכאן מסקנה ילשית, שכל לינוי בטל
המזונות יעשה על ידי ועדה מוסמכת שבה ישתתפו נציגי היצרנים,
הצרכנים ומוסחי תזונה. מכאן סובן, שאני וולל את הצעת חבר
הכנסת פרלמטיין. אולם הייתי רוצה לבחון אותם מצד אחד, לפי
המספרים של חבר הכנסת פרלמטיין יוצא, שהממשלה תצטרך להוציא עוד
7 מיליון לירות לחודש לגבי המספרים של מר פיקרד. אם אני לוקח
בחשבון את הינדציה בשוק העולמי, את האפשרות של תחליפיה, אני
מניח שההפרש הוא הרבה יותר מאשר אותם 7 מיליונים. הצעתי היא
איפוא, לשמור על סל המזונות מבחינת הערך התזונתי שבו בקיצוב
מלא. לדעתי, ישנה אפשרות של סל מזונות אלטרנטיבית לא רק לגבי
עדות.

ממ/ממ

קביעת שני תפריטים אינה סנה שום דבר
בתקציב היבוא של סביב זר?

ע. גוברין:

זה יכול להיות. אני מביט באפשרות
זו בחשבון.

ד. ליפשיץ:

אינני רשמי לשני שווקים בטרם סדרך
שלא הובטח בו מעיסוק לכל יקיצוב, בפיקוח ובסחיר. אינני מניח, שיתכנו
שני שווקים למיניהם יוביל, כי אזי יש סכנה של כריחה סמין אחד שבטמא
בקיזוב לסין אחד ובטמא במוק החופשי. פגם נוסף אני רואה בהצעת חבר
הכנסת פרלמנטרין ביחס לטובסידיות ליבוא.

אשר ליבוא, אני גער ריכוז היבוא,
ובלמה לי שהתרחשויות לנו שונות. אני התרשטתי, שבא-אלו שחיים
הריכוז הטמטמתי הצליח. כמובן, והתנאי לריכוז הטמטמתי הוא במידת
הנחיצות שבדבר. היה לי רושם, שתוך הדברים ששמענו מפי נציגי שני
הסקטורים, שהריכוז הנעשה במקטור השיתופי - "המטביר המרכזי" הצליח.
לא מובן לי מדוע הטמטמלה לא תוכל להקים מטביר מטמטמתי תוך שימוש
בנסיגון של אותם יבואנים. כל זה סייד למצרכי מזון חיוניים. אולם
אני מוכן לכלול בזה גם חלקי חילוף.

אשר לחלוקה, ביסודה היא פשוטה, אין
לי לערער על יסודות הליה הזאת, שצריכה להיות קיימת כפי שהובטחה,
לא אום אותה תוספת, שצריך לסקוד על ביצוע, שמניח הסזון הטובבלות
הובטחה לאותם חלקי היטוב שעוסקים בעבודה המצדיקה תוספת סזון.

אשר לפיקוח, יש לקבל במיקוח את
ההבטחה לקיימו סחיר ולהגדירו, ולהיעזר על ידי גורמים איבוריים,
בתנאי שזה נעשה בלב שלם ולא כנסיגון להוכיח באיזו מידה הגורמים
האיבוריים אינם יכולים להיות לתועלת. ברמיח לי מאד ההצעה, שארכונים
הקונים בחנות מסויימת, אשר אליה הם קטורים, יהיו גוף של פיקוח
על אותה חנות. הפיקוח צריך להישען על עזרת האיבור ועל סנקציות
מספטיות על מפתט מהיר וכזה שיש בפסק-הדין כדי להספיע. יש
להעדיף סגירת עסק או מאטר העברין על קנסות כספיים.

לכסוף, ענין הסקריפ. אינני חושב שאנו
יכולים לשלול את התייטה שהיא מקובלת והיתה מקובלת במסטריות לונני,
אם כל הצד הקשה והכאוב שיש בה מבחינה חברתית של אי-שוויון. אולם
נכון, שאם אנו מניחים את הגפטרות של יבוא הבילות, אין כל הצדקה
לשלול את אפשרות הסקריפיים, שהוא אחד הבריאנטים של מטלוח סזון סחור"ל,
עם יתרון של בחירה יותר חופשית לפי הצרכים במקום. אולם אני מסתייג
רק מ-3 דברים: א) להבטיח את החלק הפגיע לאוצר, שצריך לספטט מקור
לאספקת סזון לגבי אותם החלקים אינם נהנים מהסקריפ; ב) הגבלת מספר
או סכום הסקריפ לנפטט או למשפחה; ג) לבטל כפילות זו שמטנה נהנית
מטפחה המקבלת סקריפיים. כלומר: להקטין את הסנות הטוקצרות לאלה המקבלים
סקריפיים.

לי יש הצעה יסודית אחת - להביע אסון
למטמלה על עבודתה עד עכשיו, כי מכל
הבירורים והעדויות ששמענו עד כה, לא ראיתי באון אחד שיוכל לנהל את
הענינים יותר טוב.

לביא:

אשר לעבודת הוועדה חושבני, שהוועדה
לא הצליחה להקיף את התייטות. היא
ניגטה בצורה יותר מדי נוכלטרית מאטר בצורה מעשית, כן טענה בנדון
זה פירושו, ללכת לכל מסרד ולראות כיצב מבייטט מספרים ולא לקבל את
המספרים כמו שהם. כאשר הופיע בפני הוועדה מר ויצנברג נטאל מה דעתו
על כך שעל ידו חשב ועדה אשר תיעץ לו בענין הקצבת המטבע הזר.

ועדת הכלכלה
28.11.1951

ממ/ממ

(ו) פנקאיות סטטיסטיות, סטטס מהיר,

עונשי מינימום בצורה סטטר;

(ז) ביחס למקריפ:

- 1) להגדיל את חלקו של המוצר;
- 2) להגביל את המקריפים לסטפחה;
- 3) בשילוח חלק סמנות המזון לאלה

המקבילים מקריפיה.

הצעות חבר הכנסת לביא:

- (א) לאתר את הפדיניות הקיימת של המטפלה;
- (ב) להגדיל את המקריפיה והסבילות;
- (ג) להתנגד ליצירת מני שווקים;

ע. גוברין:

שתי הערות כלליות: אני מציע לוועדה, לא תנסה - לדעתי, גם בלי הצלחה -

לסלק את תקומה של המטפלה ולסדר את התפוזים וכל פרטי הפרטיות. אנו מעונינים ביתיחסו להפלות לנו בוציות. אני מודיר זאת במיוחד לנציגי האופוזיציה: אי אפשר לזכות במופוזיציה ובאותו זמן לבקש להיות במטפלה. אינני מציע להביע לכאולה מסון או אי-אסון.

אני מתנגד לכך, שעכשיו נברר את ענין המקריפ, כי הפענה הודעה מהיר יעדיין לא מייב את בירוריו בעניין זה ועוד יחזור אלינו בעניין זה. מבחינה כללית אני נוטה לעמדתו הכוללת של פרלמנטיין זה גם אני סבור שהיא יעונה תיקונים טובים פה ושם. על כל פנים, לא ראו ההצעות אל פרלמנטיין.

אני מתנגד ל-3 שווקים, שהם למעשה מני שווקים. אני מתנגד לכך שיבוטל ריכוז המ שלתי הקיים. אני בעד הגברתו. היה לי הכבוד לשבת בישיבת ועדת המחקרים המטפלת עם היכואבים, ואני חייב להגיד לזכותם, הם הצליחו ללמד אותי שנחוץ להגביר את הריכוז ביבוא.

אני מתנגד לכך, שהמטפלה תביא בפני הכנסת תקציב של המטבע הזר, כי זה לא ההצעה ריאלית ואינני מוכן לעכור בדברים בלתי ריאליים.

אני מתנגד לכך כי הפיקוח יהיה על כל חנות על ידי צרכניה, כי זה לא יהיה פיקוח על המכירות, זה יהיה פיקוח נפש של כל הנוגעים בדבר.

אני מציע 3 הצעות:

(א) הוועדה רשמה לפניה ברצון את הודעת סר המסחר והתעסיה, והמטפלה תנקוט בכל הצעדים הדרושים במדי להגביר את הפיקוח על ידי גיוס מפקחים, על ידי ארגונים ציבוריים וארכונים; תתקין שיפוט מהיר נגד עבריינים - הכל לשם עקירת השוק החחור;

(ב) הוועדה מפנה את היחס לב המטפלה לצורך בטריון המכוס הדרוש לקניית המדיניות החיוניות.

ועדת המלכיה
28.11.1951

ממ/ממ

ג) להפנות תנועת לב המסילה למשקוד
על תוספת מזון לפועלי העבודה בעבודות קשות.

זוהי, לדעתי, התמצית העליונה להגיה
בניי חז' ילה.

ג. ספירה:
לי גרמה, לכינון הסדר לדון על בעיות
אלה למור בסיון סטויים ובפתוח דעות
קדומות. גם זה חשוב. ברצוני להוציא כמה דברים מהינה עומדים
לויכוח.

תוספת
בעית/לתינוקות, בעית גרות, חוליה, זקני ותוספת מזון לפועלים,
שניחבת איוו ח' ילה. אלולא בתוך המרכיב החיוניים
שהמסלה חייבת לספק אותם.

דבר נגי, אין מה בעיה שאריך לאפשר
לשוק השחור להתקיים או לא. האעיה היא, באיחו פידה יהיה קל יותר
להתגור על השוק השחור. סתוך הבסיון אי לנו במשך שלוש השנים
בתנודות שונות ובגישות שונות, עד היום לא האלחנו להתגבר על השוק
השחור, וכנו מחסי לא בהצעתנו את הלמוד פן הבסיון הזה יגם הצדקה
סדוע לפי דעתנו זה מסכן בפידה ידועה את המגב בענין זה.

מהי תמצית האעה כזאת? - אילו היה
במסדרוננו - ובני השוק לדעה שאריך להיות בפנינו תקציב של המטבע
הזר, דבר שאפשר לעשותו - לדון על כל תקציב המטבע הזה, היינו
יכולים לבנות ידוי תקנה סחיבת או גלמי סחיבת, שאפשר לשריין לא
5 מיליון בלב 10 מיליון לארכי מזון, והזו האעתנו היתה נחרת, כי
הזו היינו באים כולנו להסכן, שבמידה לי מטבע זר בידי המדינה
יש להמשיך אותו סארכי הכרחיים שאפשר להמשיכה בגבול הסכום הזה.
כמסר מנו מדבריה על ירכיב סובסדי, פירושו - לפי העיר הרמסי,
מגב לא תמיד קיים, כי הו שלה סובסדיה על סארכי סטויים.

מולה האעיה עומדת היום נחרת. המסלה
במה ומודיעה: אין לי מטבע זר כדי לספק את המרכיב החיוניים.
ובזו, במסגרת הסכום המאוי בידי המסלה יכולות להיות כמה הצעות.
בבחן את ההצעות ונראה איזה הים היותר ביותר. אפשר לאחד את דעת
כל חברי הוועדה על כך, שברור - סמת המסלה לא 7 מיליון דולר לחודש
לסארכי מזון חיוניים, בלב 10 מיליון, כי מסכום זה אפשר היה
לפנוע כל התלונות ליל סדינה האיבוד. הבקודה הים זאת: אילו
היה בידי המסלה להקציב לסזובות, בזית, 1 מיליון דולר, אפשר
היה לספק לאוכלוסיה כולה מספר סטויים לל סארכי חיוניים במלוא
התארוכת ובמסחיר המתקבל על הדעת, וזה היה נוסר על רמה סטוימת
של סחיריה עם פיקוח והיה מובע את השוק השחור בפידה גדולה, לפחות
באותה המרכיב. האעיה מתעוררת, כשאין לי המכרה הזה, מה עלי לעשות
הזו. המכרה המלא אינו, וזהו עובדה אינה סתבה על ידי הערכה זו
בו נחרת. לי יש הערכה ביקורתית כלפי המסלה הדוע אין בוסותה
כל פן הונה דולרים. מולו כרגע אינו מעמיד מלה זו בטרכו ודיון.
סרכי הדיון הוה, מה לעשות כדי לנצל את הדולרים הנמצאי ברשותי
באורה יעילה ביותר לטובת אוכלוסיה ולמגיעת השוק השחור.

ההעה שנוגעה על ידי חבר המבנה
פרלמטיין בנויה על הנחה שאת שבחלקה הים יעילה ובחלקה הים
סטיכולובית. מה הים נוסרת? מה עושה כיום המסלה? - נוחת
לוח ללם קיצוני. את כן, בלחם אין שוק שחור, בגלל כישותה זו מהלוח
מה מניע לכך, אין באופן ליסתי וביין בתנודות סטוימות מה הים
לפי יכולתה נוחת יחות סהמינימות ימותה סכיה לו. מהי התוצאה?

ועדת הכלכלה
28.11.1951

ממ/מ

התוצאה היא, שמחירי ללח כל האוכלוסיה, בין אם זה במעבדות או ב
אם זה המטבחה של ישובים חזרי, מרגישים את המחסור במל מערכת
המארכים שהאיגור צריך לצורך. בני מוסד לעובדותיה, שמחירי ללחם
בכל שנה המארכים החיוניים שהאיגור צורך, לפי מידת המינימום ההכרחית
הוא מינו מקבל. התוצאה היא, המינימום שנקבע מינו מספיק לפי
דעת כל האיגור. לכן, בתוסף כל מיני נטיות מינפלאציוניות אחרות
הלחץ על האיגור מופנה לכל מערכת המארכים החיוניים סוף סוף.
עובדה זו יוצרת מצב של התכרח בשוק שחור גם במארכים חיוניים
ומצד שני, אלק רוח פסיכולוגי יחסר בכלל.

מה מוסרת הצעתנו? יבנה 10 מיליון דולר,
זה טוב. אבל זה 5 - 6 - 7 מיליון דולר מה עלי לעשות בהח?
לחלק את החטמה על בני מרומה מרובה על לחם שהיה לנו תורגש בכלל או
לרכז אותה במסגרת מסוימת? דעתנו היא, מבחינה תכליתית להשפעה על
השוק החפור יחידות שיפור הטוב הפסיכולוגי של האיגור, לרכז את
כל הדולרים ייבנם, ומפילו יותר מזה: אם יהיה ברור שיחסר לגבי
השלמת המינימום ההכרחי המכריע זה, מנסה יבנה חקנה את הדולרים
המלה ותמלל את החסר ובאמצע השפספס לאוכלוסיה כולה את המארכים שהיו
מינה נותנת בחלומה.

מה היא הקטגוריה של מארכים אלה?
אנו מוכרים: זה המקובל ביותר במעבדות, כדי למנוע שהאוכלוסיה
שהכנסתה נמוכה תצטרך לחפש דברים אלה בשוק החפור. והמארכים הם:
לחם, שמן וסוכר. את המרבו, שהדולרים הידי הממשלה יספקו לחם,
שמן וסוכר - ואנו מוכרים קילו ורבע סוכר ולא קילו, קילו ורבע שמן
ולא קילו, כי רבע קילו זה בותן המרות להשתמש במארכים חזריים, שכיום
אין משתמשים בהם - , אחרי זה יבנה האורז, כי זהו סדרן שבם בעדיפותו
אחרי שלוש המארכים הללו אין זיכוח שיש צורך לספקם. כדי לספק
מארכים אלה ישיגו את הכסף שהיכן שישגור.

ע. גוברנין: מה זאת מוסרת? מהיכן ישיגור?

י. ספיר: אתה רוצה להגיד שהממשלה מינה יכולה
להשיג דולרים בשתי לירות הדולר? הממשלה
קונה אירוס דולרים. ידנו ליבואניה לאהיה את זה מיבוא ללא תשלום,
והממשלה חקנה זאת מהם כשן, ואז היא לא תחטף את הדולרים. אנו
יוצאים מנקודת הנקדה זו, שמה מבחינת תקציבית יחסר כסף יוצאלי
כדי לקנות מארכים אלה, ובטל את הסובסידיות הקיימות עליהם, כי ישנה
דעה המוסרת, שאם הלחם נמכר בפחות מהמחיר הבינלאומי, מוטב שהלחם
יימכר במחיר בינלאומי, זה ייטב לגבי סיפחה בחצי לירה לחודש,
אבל בזה מפור יהיה לתת 300 גרם אורז לחודש. מה נצליח להשיג דבר
זה, האיגור יקבל דעה כזאת, כמו שיש לאם ישנה עוד מארכים באופן
חופסי ומספרם יגדל במידה יהיה דולרית בידי הממשלה. בעת גם בעית
השוק השני, שמדובר עליו, מקבל אופו אחר, כי אז ממילא יצא שיהיה
שוק יבני לא באותו סדרן, אלא באותם מארכים שהממשלה לא קיבלה על
עצמה התחייבות לספקם. יכולים להתווכח כיצד יהיה השוק השני באותם
מארכים, ומה מסקנות לכל ההתפתחות. מני גם להירות הצעה זאת לא
עו ההצעה המדיאלית, שבידי הממשלה יהיו 15 מיליון דולר ותוכל לספק
את כל הסנות, לכל אורך החזית, אלא אני מניע אותה בהסו מה למצב
הקיים ביעה יסודועיה לבו ממין 6 מיליון דולר, ולא 7 מיליון דולר,
אלא 5 מיליון דולר, ואין סיכויים להגדיל סכום זה. החד יוסף
סודיע, כי מינו יכול לתת תכנית לתקופה של 6 חודשים, כי הוא חי
סן היר מל הפה. כל התופעות הללו שמנו מחמשים להם פתרונות
פלימטיבים עם פיקוח של הקונים באותה חנות, למדנו מן הנסיון, שכל
זה מינו מועיל.

היו"ר ס. בנטובי: לפי הצעתך, המארכים שייכללו בקבוצה
הטניה יהיו בחלוקה?

ועדת הכלכלה
28.11.1951

מ/מ

ז. ספיר: בורז מוכה לי שיינתן במלואו במסיקות, בקיצוב, מה שבידי הממשלה לתת, זה קודש, זה שייך לציבור - בחלוקה בקיצוב ובמסיקות. כנובת הצעה זו הינה להוציא מסגרת המסך הציבורי מספר סדרות חיוניות שמפסק לספק לציבור במלואו כפי שיש לספק לציבור שלא במלואו.

אין לסדר את זה, איזה סדרן חיוני יותר ומיזה סדרן חיוני יותר - זאת בני המהיר לממשלה סתוך קוים כלליים שהיה תקבע. הוועדה אריכה לקבוע בעיקר את הפרינציפיים, אין זו עמלה של ולכוח אין הסידור הציבורי, או סתגדיו. זוהי עמלה יסודית.

מה צוגע לעציות בחרות, הן כבר תוצאה מזה. בניה, גמלת ריכוז חיוני זה לא, במסרכים במסריים לדי הממשלה, הועיה מינה קיימת. חמסיון יל קניה סרוכות על ידי הממשלה לא הוכיח עדיין, לגבי סדרות המסרכים במסיקות, המצאת בדרך זו היתה יותר זולה מאד מאלו היתה על צד גקניה גלתי סרוכות.

מה גמיה היות לספוט על סדרכים מסויימים בחרת מחיריהם, מבו צרלכיה לרבות זאת במסגרת הכללית של המחירים בארץ. אל ברטה את עצמנו, המחזור בארץ הוא לכל היותר ב- 25% בנוי על קודם של 2,8, בין אם זה יכור מחיר בו לרות, מבו אריכיה לעקול את המעיה מבו דנייה במסגרת ההלפעה על המלחמה הכללית של המחירים והמכר. מבי רובה לסייה את דברי הממשל אחד: עד היום הזה ישנה צברכיה בניה, מבו רואיה להכניס שיטה במסרכיה.

א. כהן: למעשה, בהצעת חבר הכנסת גוברין אין לוח חידוש. אילו קיבלתי את ההצעה, הממשלה בכל זאת למרות מה שהודיעו עד הממשל ועד המסחר והתעשייה, תוכל לספק את הכספים הנדרשים לחדשים, היה טוב, אבל בני חוב, שמאלה זאת אינה יכולה לעמוד בניכוח בוועדת הכלכלה, כי מילנו הממשלה, אין לנו ידיעה מה יהיה סחר וזה יהיה סחרתיים, במידה ייש לנו ידיעה, למעיה למספר החודשים הנמיים, כנראה להענין פחות או יותר ספורד. על ידי ההעבקה המדיקאית, ייבעה עטר מיליון דולר מסבה הוקצבו למזון ביכל להסתדר לכמה חודשים. זוהי ההצעה להצעותיו של חבר הכנסת גוברין לדעת, במידה שהוועדה עשתה וכיררה שאלות מצידן הפריציפיוני, עלינו למצוא בכל זאת מיזו דרך למצוא מן המספר, מפילו את הוב לא יבוב בחודשים הנמיים, מלם בעוד מספר חודשים. כהן ישנן שתי הנקודות. מבי מבין העקפה שחת, שחבר הכנסת גוברין חוסך בה, ומס"ם תומכת בה תמיכה קיצונית, של תזכרון, פיקוח על המחירים ועל המספרות והתלטות תקיפה על המסך החסור והיבוב, זה יהיה פתרון הגעיה, השאלה, המט זה יאליח. מס"ם תומכת בזה, אבל מבי רובה להזכיר שהכלכלנים של מס"ם, למעשה, כופרים במיכוייה על שיטה זה. גמיה חברי הכנסת פרלמנטרין ומפיר ומציעים, שיטה שכפילו הים חדה אבל למעשה מינה חרטה. הליפה של עוק חופשי חלקי חיינו בה בינת 1948. היו מסרכים, שמחיריהם כמעט ולא זזו, וכל המסך היה עוק חופשי. אבל, מספי עד פברואר היתה דהירה אילמה של השכו, המחירים - המינפלאיה. מספר לחיוב, כי במזון חד-מעמי זהו פתרון. לדעתי זה יכול להיות פתרון חד מעמי, אבל לא יותר מזה. סרנספורי של בורז ביבוב ללא תלום לא תוכל להגייג מלם את תשלום 2,5, 3 לירות לדולר. על כן, דומני שכמו בכל מקרה דומה הדרך היה המפעל. ישנו סגב עקום סגב של קללה, אבל יש בו ברכה מסויימת לאורך זה. לא הייתי מספר 3 שווקים, מלם הייתי מסיע דבר יותר גמיה, שממשלה אריכה לחפש פתרון לתומכת מזון במסגרת של סינוי דפת המחירים. כלומר: הממשלה תוכל, למי הצורך מה ושח להרשות יבוב חופשי כל סדרן, פעם זה דג מלוח ופעם זה סדרן חסר. מבי בכלל הוצאה במדיניות מחיריים בגובה פתרון מסויימים של המסך כיום ונוסף לכך, עידוד האזור וגילוי מקורות נוספים ליבוב סדרן מסויימים. איבוב יכול להמליץ על שיטה של קבוצת מסרכים זיבוב ללא תשלום, אבל מבי יכול להגייג, למי הצורך במזון גמיה לסלק את החסר על ידי יבוב חופשי כל סדרן.

ועדת הכלכלה
28.11.1951

טא/אט

אני מסכים בזה ומציע, שהוועדה תסכם

את הנקודות דלקטן:

- (א) הצורך בעדיפות לסיון;
- (ב) הימנעות מוסף סיון לעובדים בעבודות קשות;
- (ג) להשאיר את היתרון של פיקוח קיצוב וחלוקה צודקת;
- (ד) לדרוש מהממשלה לפעול נגד התורים בחלוקה;
- (ה) לדרוש מהממשלה מדיניות מחירים גמישה.
- (ו) לדרוש מהממשלה לחוקק חוק בדבר איכות התוצרת המקוטטת;
- (ז) כל זמן שאין שיפור מהיר בסוק השחור ← אני מציע עבשית מדפסת המכירה חבל אני מבקש שיהיה מוסר לערעורים.

ביחס לריכוז הקצוות, ברור שהיבואנים דורשים הסדרת היבוא לציונות. הסחר הרגילי רק סחור אינטרס של רווחים. אני תומך בהצעה שהמאמצים החיוניים ביותר יובאו על ידי הממשלה באופן סדור.

ב. מבנימל: הצעה לסדר: היות ולא נסכם היום, אני מציע להפסיק את היציבה ובמסך

בה סחר.

היו"ר ס. בנטוב: אני מעדיף את ההצעה להצבעה.

הצבעה

בעד ההצעה להפסיק את היציבה - 6
נגד - 3

בתקבלה הצעה להפסיק את היציבה.

היו"ר ס. בנטוב: היציבה הנוהגת תקינה ביום ג' 4.12.51 בעת 10.00.

היציבה נועלה בעת 13.30.